

Ændringsforslaget Nr. 11 gaar ud paa at indskrænke Reglen i Lovforslagets § 4 om Beværternæringens Forening med anden borgerlig Næring. I denne Henseende bemærkes, at der formentlig intetsteds vil være Trang til at lade Beværteren drive Bageri, og at der kun paa Landet kan være Anledning til med Gæstgiveri (Krohold) at forene Købmandshandel og Høsterhandel; som bekendt kan i Henhold til Lov 2den Juli 1870 § 1 med førstnævnte Handel forenes Udkomst paa Brændevinshandel, alt selvfølgelig under den Forudsætning, at Lovgivningens Bestemmelse om, at Handel ikke maa drives inden for en vis Afstand fra Købstaden, ikke herfor er til Hinder.

Med Hensyn dernæst til den anden Hovedart af Beværtning, nemlig Beværtning uden Ret til Udskænkning af Brændevin, Vin og skattepligtigt Æl, da nærer Udvalgets Flertal den Ansæelse, at det maa være Opgaven at lette Afgangen til overalt at faa denne Slags Beværtninger etablerede. Her vil det da i første Række være af Betydning, at denne Art Beværtninger kun tilslades saadanne Personer og Selskaber, som give rimelig Betryggelse for, at Udkomsten ikke vil blive misbrugt til Udskænkning af spirituøse Drikke. Hvorvidt i de enkelte Tilfælde en saadan Betryggelse er til Stede, er formentlig Kommunalbestyrelsen bedst skikket til at afgøre, og Ændringsforslaget Nr. 27 gaar derfor ud paa at bestemme, at der til denne Art Beværtninger kun behøves almindelig af Øvrigheden udstedt Udkomst, men at en saadan Udkomst kun bør meddeles til den, som hertil er anbefalet af Kommunalbestyrelsen. Udkomsten, der giver Ret til at beværte alle og enhver, og med hvilken bør kunne forenes Tilladelse til Herbergeri, bør derhos kun gives paa Tid, og kun meddeles i et saadant Antal, som findes passende efter Behovet i Kommunen. Øvrigheden maa derfor være berettiget til selvstændig at skønne over, hvorvidt dette Hensyn tilbørlig iagttages af en Kommunalbestyrelse og kan i paakommende Tilfælde, hvor hertil findes Anledning, forelægge Sagen til Afgørelse af Indenrigsministeriet, for-

inden den af Kommunalbestyrelsen anbefalede Udkomst udfærdiges.

Næst at henlede Opmærksomheden paa, at de i Lovforslagets § 6, 5te og 9de Stykke, og § 7 omhandlede Frinæringer, ligesom Bestemmelserne i Lovforslagets § 8 og § 9, 2det Stykke, ere foreslaaede optagne under dette Afsnit, skal Udvalgets Flertal endnu kun tilføje, at Bestemmelsen i § 9, sidste Stykke, om Indenrigsministeriets Ret til at kassere en Bevilling til Beværtningsnæring, kun kan tiltrædes paa Betingelse af, at der foreligger et Andragende om Kassation fra Kommunalbestyrelsen, og hvorom Flertallet derfor stiller Ændringsforslaget under Nr. 23. Endvidere er i Ændringsforslaget Nr. 27 (sammes ny § 21) foreslaaet at give Kommunalbestyrelsen en tilsvarende Afgang til at faa en Udkomst til Afholdsbeværtning kasseret, og endelig er i Ændringsforslaget Nr. 31 foreslaaet Straffebestemmelser ogsaa for det Tilfælde, at noget af det af en Forbrugsforening til Medlemmer fordelte Brændevin, Vin eller skattepligtigt Æl fortæres paa Stedet.

De øvrige af Flertallets Ændringsforslag tiltrænge formentlig kun mundtlig Begrundelse.

Et Mindretal (Hansen Marsvinslund og Johansen) kunde vel være med til at afgøre af de af det øvrige Udvalg foreslaaede Forandringer i Regeringens Forslag, men da der ikke er nogen Udfigt for Forslagets Gennemførelse i denne Samling, finder Mindretallet det rigtigst paa dette Sagens Trin at holde paa den Affattelse, som Lovforslaget fik i Fjor i det andet Ting.

Et andet Mindretal (H. N. Hansen) er enigt med Flertallet i, at Ordningen af Handel med Spirituosa m. v. helst bør udgaa af Lovforslaget. Efter de Uoverensstemmelser, som i forskillig Retning have vist sig med Hensyn til Beværternæringens Ordning, maa dette Mindretal dernæst anse det for hensigtsmæssigt, at man nu ej heller gaar til Affattelsen af en hel ny Lov om Beværternæringen, men at man derimod nu